

[Tange.]

Lovforslaget netop nu. Her er jeg i den fuldkomneste Mod sætning til den højtærede Trafikminister. Jeg indrømmer, at min Modstand mod dette Projekt ikke skyldes, at vi mener, at der saglig set er saa meget at indvende imod det; men min Modstand og vor Modstand mod dette Forslag nu bunder maaske til syvende og sidst i, at vi tror, at Tidspunktet psykologisk set er det mest uheldige, man overhovedet kunde vælge. Den Mentalitet, der raader ude omkring i Landet, og den Mentalitet, der raader specielt i danske Landbrugskredse, hvor jeg har Lejlighed til at kende Forholdene paa nært Hold, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror det psykologisk set vil være uforvarsligt at byde disse Kredse dette: en Gennemførelse af dette Lovforslag paa en Tid, da de staar i det, som de staar, og paa en Tid, da en Arbejdsløshed som den nuværende, hvor 136 000 er arbejdsløse, hærger Landet.

Man vil naturligvis dertil sige, at dette Forslag vil skaffe Arbejde; men lad os nu være enige om, at der bliver i hvert Fald hverken i Aar eller i de nærmest kommende Aar Beskæftigelse til ret mange af de 136 000 ved dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg siger, at psykologisk set er det efter min Opfattelse i højeste Grad urimeligt; ja, jeg fristes til at gaa saa vidt som at sige, at i store Kredse af det danske Folk vil det blive betragtet som en Udfordring, hvis den danske Rigsdag gaar til Gennemførelsen af dette Forslag netop nu. Man vil ikke kunne forstaa det; man vil mene, at der er andre Ting, der er mere paatrængende.

Der holdes jo i denne Tid en Masse Krisemøder; der er den saakaldte Landbrugerbevægelse, Landbrugernes Sammenslutning....

Formanden: Skal vi ikke lade den ligge udenfor Debatten i Dag; ellers tror jeg, vi kommer alt for vidt.

Tange: Jeg skal heller ikke komme ind paa det Spørgsmaal. Jeg vil blot sige, at jeg saa af et Referat forleden, at en Taler paa et Møde havde svunget sig op til at sige, at den danske Rigsdag skulde spærres inde, indtil den havde gennemført Forslag til Lettelse af Erhvervskrisen. Og jeg tror jo ikke, at denne Taler, i det Øjeblik han fremsatte denne Udtalelse — som jeg naturligvis i højeste Grad misbilliger —, har tænkt paa, at det netop i første Række

var Storstrømsbroen, som skulde gennemføres, inden vi fik Lov til at komme ud.

Maa jeg slutte med at gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at Flertallet i mit Parti er villigt til at gaa ind i Udvalget for at prøve dette Lovforslag i Enkelthederne, saglig set; der er jo mange Ting, der trænger til Belysning. Men vi kan paa nærværende Tidspunkt ikke være medvirkende til at gennemføre Lovforslaget.

A. M. Hansen: Det ærede Medlems Tale frister mig ikke til at gøre mange Bemærkninger; thi en større Samling af urigtige Paastande, blandet med en Omtale af en Mængde Spørgsmaal, som aldeles ikke vedrører den foreliggende Sag, tror jeg, man skal lede efter at finde i een Tale.

Jeg vil først gøre opmærksom paa nogle fejlagtige Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede imod mig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde været valen i min anbefaling af dette Forslag. Det kan det ærede Medlem ikke med nogen som helst Ret paastaa, da hele min Tale var en eneste anbefaling af Forslaget. Endvidere sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt om Benzinafgiftens Forhøjelse, at jeg fandt den ganske fortrinlig. Det ærede Medlem vil ikke kunne finde noget Udtryk i min Tale fra i Gaar, der dækker denne Mening. Jeg hævdede, at denne Afgift vel desværre maatte anses for uundgaaelig, og endvidere gjorde jeg opmærksom paa, at denne Gang fik de motorkørende dog noget for den ene Øre, de skal betale mere.

Men hele det ærede Medlems Argumentation imod Storstrømsbroen, hele denne mørke Baggrund, som det ærede Medlem søgte at male, medens han samtidig beskyldte os andre for at være Optimister overfor Tidens Tilstande, har ingenting med de faktiske Forhold at gøre. Der er, saa vidt mig bekendt, ikke en eneste af dem, der har anbefalet det foreliggende Forslag, som ikke netop har været inde paa dette, at Tiderne er vanskelige og Tiderne er mørke. Den højtærede Minister understregede netop i sin Tale stærkt, at hvis disse Tider blev ved, var det hans Overbevisning, at ikke alene denne Regering, men en hvilken som helst Regering ikke vil yde Udgifter til denne Sags Fremme i den Tid, de onde Tider varer.

Men for øvrigt kan jeg ikke lade være med at mindes den Stilling, det ærede Medlem Hr. Tange indtog i 1924. Da var det et andet Medlem indenfor Partiet Venstre, der malede med de sorte Farver;